

ಸಂಧಿ ೩೧ – ನೈವೇದ್ಯ ಪ್ರಕರಣ ಸಂಧಿ (ನೈವೇದ್ಯ ಸಮರ್ಪಣ ಸಂಧಿ)

ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮಾ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ, ಯಾವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುವದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮೊದಲನೆಯ ಪದ್ಯ ಮೊದಲು ೧೩ನೆಯ ಪದ್ಯದ ವರೆಗೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ || ಪ ||

ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಲಕುಮಿಯನು ಬೊಮ್ಮನ
ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿಪಡೆದ ಪೊಸಪೊಂ
ಬಕ್ಕದೇರನು ಪಡೆದವಯವಗಳಿಂದ ದಿವಿಜರನು ||
ಮಕ್ಕಳಂದದಿಪೊರೆವ ಸರ್ವದ
ರಕ್ಕಸಾಂತಕ ರಣದೊಳಗೆ ನಿ
ದುಃಖ ಸುಖಮಯ ಕಾಯಪಾರ್ಥನ ಸೂತನೆಂದೆನಿಸಿ || ೧ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಲಕುಮಿಯನು=ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರನ್ನು, ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ=ಲಕ್ಷೀಕರಿಸದೆ, ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ=ತನ್ನ ಹೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ, ಬೊಮ್ಮನ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು, ಪಡೆದ=ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಪೊಂಬಕ್ಕದೇರನು=ಗರುಡ ವಾಹನನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ದಿವಿಜರನು=ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ಅವಯವಗಳಿಂದ, ಪಡೆದ=ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಸರ್ವದಾ, ಮಕ್ಕಳಂದದಿ, ಪೊರೆವ=ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನು. ನಿದುಃಖ=ದುಃಖರಹಿತನಾದ, ಸುಖಮಯ=ಆನಂದಸ್ವರೂಪನಾದ, ರಕ್ಕಸಾಂತಕ=ರಾಕ್ಷಸ ಶತ್ರುವಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ರಣದೊಳಗೆ=ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಸೂತನೆಂದೆನಿಸಿ=ಸಾರಥಿ ಎಂದೆನಿಸಿ, ಪಾರ್ಥನ=ಅರ್ಜುನನನ್ನು, ಕಾಯ=ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ನಾಭಿಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. “ಚಕ್ಷೋಃ ಸೂರ್ಯೋ ಅಜಾಯತ ಮುಖಾದಿಂದ್ರಾಶ್ಚಾಗ್ನಿಶ್ಚ” ಎಂಬ ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ವಾಕ್ಯದ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ, ಮುಖದಿಂದ ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿಗಳನ್ನೂ, ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಅವಯವಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವನು. ದುಃಖ ಲೇಶವಿಲ್ಲದ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ರಾಕ್ಷಸಾಂತಕನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯಾಗಿ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ದೋಷಗಂಧವಿದೂರ ನಾನಾ
ವೇಷಧಾರಿ ವಿಚಿತ್ರಕರ್ಮ ಮ
ನೀಷಿಮಾಯಾರಮಣ ಮಧ್ವಾಂತಃಕರಣರೂಢ ||
ಶೇಷಶಾಯಿ ಶರಣ್ಯ ಕೌಸ್ತುಭ
ಭೂಷಣ ಸುಕಂಧರಸದಾ ಸಂ
ತೋಷ ಬಲಸೌಂದರ್ಯಸಾರನಮಹಿಮೆಗೆನೆಂಬೆ || ೨ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ದೋಷಗಂಧವಿದೂರ=ದೋಷವೆಂಬ ವಾಸನೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನು. ನಾನಾವೇಷಧಾರಿ=ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ವೇಷಧಾರಿ ಅಂದರೆ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೆಂದರ್ಥ. ವಿಚಿತ್ರಕರ್ಮ=ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ವಿಚಿತ್ರಮನೀಷಿ=ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು. ಮಾಯಾರಮಣ= ವಾಸುದೇವ ರೂಪದಿಂದ ಮಾಯಾ ನಾಮಕರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದವನು. ಮಧ್ವಾಂತಃಕರಣರೂಢ=ಮಧ್ವಾಂತಕಾರ್ಯ ಅಂತರಿಂದ್ರಿಯ ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತವನು. ಶೇಷಶಾಯಿ, ಶರಣ್ಯ=ಮೊರೆಹೋಗಲು ಯೋಗ್ಯನು. ಕೌಸ್ತುಭ ಭೂಷಣ=ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿಕೃದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ,

ಸುಕಂಧರ= ಮನೋಹರವಾದ ಕತ್ತುಳ್ಳವನು. ಸದಾ, ಸಂತೋಷ, ಬಲ, ಇವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. ಸೌಂದರ್ಯಸಾರನ=ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯಗಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಗೇನೆಂಬೆ=ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವೆನು. ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಲೇಶಮಾತ್ರವಾದರೂ ದೋಷ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವನು. ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವನು. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕರ್ಮ, ವಿಚಿತ್ರ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನು. ಮಾಯಾನಾಮಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗೆ ಪತಿಯಾದವನು. ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೆಲೆಸಿರುವನು. ಶೇಷಶಾಯಿ, ಮೊರೆ ಹೋಗಲು ಯೋಗ್ಯನು. ಕೌಸ್ತುಭ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂದ ಭೂಷಿತವಾದ ಕತ್ತುಳ್ಳವನು. ಸರ್ವದಾ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನು. ಬಲ ಪೂರ್ಣನು. ಸೌಂದರ್ಯದ ಗಣಿಯು. ಇಂತಹಾ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವೆ.

ಸಾಶನಾನಶನೇ ಅಭೀಯಂ
ಬೀಶ್ವತಿಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆನಿಸುವ
ಕೇಶವನರೂಪದ್ವಯವೆ ಚಿದ್ವೇಹದೊಳಹೊರಗೆ ||
ಬೇಸರದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉ
ಪಾಸನೆಯಗೈಯುತ್ತ ಬುಧರು ಹು
ತಾಶನನವೋಲಿಪ್ಪರೆಂದನವರತ ತುತಿಸುತಿರು || ೩ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಸಾಶನ=ಆಹಾರ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೂಪವು, ಅನಶನ=ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ರೂಪವು, ಅಭೀಯಂಬ=ಇವೆರಡು ರೂಪಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆಂದು ಹೇಳುವ, ಈ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆನಿಸುವ ಕೇಶವನ ರೂಪದ್ವಯವೆ= ಎರಡು ರೂಪಗಳೇ, ಚಿದ್ವೇಹದೊಳಗೆ=ಸ್ವರೂಪದೇಹದೊಳಗೆ, ಹೊರಗೆ=ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇರುವವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಬೇಸರದೆ=ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಉಪಾಸನೆಯಿಂತ= ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬುಧರು=ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಹುತಾಶನವೋಲ್=ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿ ಪಾಪ ಲೇಶ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ, ಇಪ್ಪರೆಂದು= ಇರುವರೆಂದು, ಅನವರತ=ಸರ್ವದಾ, ತುತಿಸುತಿರು=ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲಿರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಾಶನ ರೂಪವೆಂತಲೂ, ಅನಶನ ರೂಪವೆಂತಲೂ ಎರಡು ರೂಪಗಳು. ಸಾಶನವೆಂದರೆ, ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳೆಂತಲೂ, ಅನಶನವೆಂದರೆ, ದೇವತೆಗಳೆಂತಲೂ, ಇವೆರಡರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳೆಂದೊಂದರ್ಥ; ಸ್ವರೂಪ ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಅಶನಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅನಶನನೆಂತಲೂ, ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದೊಳಿದ್ದು ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾಶನನೆಂತಲೂ, ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮನು ಎರಡು ರೂಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸ್ವರೂಪ ದೇಹದಲ್ಲೂ, ಸ್ಥೂಲ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಾವು ಮಾಡುವ ಭೋಜನ ಪಾನಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಗವದ್ವ್ಯಾಪಾರವೆಂದರಿತು ಅಗ್ನಿಯಂತಿರುವರು ಅಂದರೆ, “ತೇಜಸ್ವೀತಪಸಾದೀಷ್ಟೋ ದುರ್ಧರ್ಷೋ ದೂರಭಾವನಃ|| ಸರ್ವಭಕ್ಷೋಪಿ ಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ನಾದತ್ತೆ ಪಾಪಮಗ್ನಿವತ್” ಎಂಬ ಭಾಗವತ ಏಕಾದಶ ಸ್ಕಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಾ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟವನು ಅಗ್ನಿ ಹೇಗೆ ಸರ್ವ ಭಕ್ಷಕನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಈ ತೇಜಸ್ವಿಯು ಏನು ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಪಾಪಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಲ್ಲಿರಲು ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದೇನು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರು.

ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ಜನ್ಮಾ
ದೈವಿಳ ದೋಷವಿದೂರಪ್ರಕಟಾ
ಪ್ರಕಟಸದ್ವ್ಯಾಪಾರಿ ಗತಸಂಸಾರಿ ಕಂಸಾರಿ ||
ನಕುಲ ನಾನಾರೂಪನೀಯಾ
ಮಕನಿಯಮ್ಯ ನಿರಾಮಯ ರವಿ
ಪ್ರಕರಸನ್ನಿಭ ಪ್ರಭು ಸದಾಮಾಂಪಾಹಿ ಪರಮಾಪ್ತ || ೪ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣನು; ಜನ್ಮಾದ್ಯಖಿಳದೋಷವಿದೂರ= ಹುಟ್ಟುವಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದೋಷಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವನು. ಪ್ರಕಟ= ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತನಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುವನು. ಅಪ್ರಕಟ=ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ, ಅವ್ಯಕ್ತನು=ಅಗೋಚರನು. ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಸದ್ವ್ಯಾಪಾರಿ=ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಕರ್ಮಗಳುಳ್ಳವನು, ಅಥವಾ ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳುಳ್ಳವನು, ಅಂದರೆ, ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರರು ಮಾತ್ರ ಅವನನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬಲ್ಲರು; ಮಿಕ್ಕವರು ತಿಳಿಯಲಾರರೆಂಬ ಭಾವ. ಗತಸಂಸಾರಿ=ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ಉಳ್ಳವನು. ಅಂದರೆ ಜಗತ್ಕುಟುಂಬಿಯಾದರೂ ಸಂಸಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ದುಃಖ ಲೇಶವಿಲ್ಲದವನೆಂದರ್ಥ. ಕಂಸಾರಿ=ಕಂಸನನ್ನು ಕೊಂದವನು, ನಕುಲ=ಕುಲರಹಿತನು, ನಾನಾ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ, ನಿಯಾಮಕನು= ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು, ನಿಯಮ್ಯ=ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವವನು, ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಯಮ್ಯನಾಗುವವನು ಅಂದರೆ ರಾಜನಲ್ಲಿದ್ದು ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವನು, ಭೃತ್ಯನಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವನು, ನಿರಾಮಯ=ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವ್ಯಾಧಿಯು ಇಲ್ಲದವನು, ರವಿಪ್ರಕರ ಸನ್ನಿಭ=ಸೂರ್ಯ ಸಮೂಹಗಳ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನು. ಇಂತಹ ಎಲೈ ಪ್ರಭೋ! ಪರಮಾಪ್ತ=ಬಹು ಆಪ್ತನಾದವನೇ! ಮಾಂಪಾಹಿ! ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು.

ಚೇತನಾಚೇತನ ಜಗತ್ತಿನೊ
ಛಾತನು ತಾನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾಥ ಸರ್ವರೊಳಿಪ್ಪ ತತ್ತದ್ರೂಪಗಳ ಧರಿಸಿ ||
ಜಾತಿಕಾರನತೆರದಿ ಎಲ್ಲರ
ಮಾತಿನೊಳಗಿದ್ದಖಿಳ ಕರ್ಮವ
ತಾತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಡಿಸಿ ನೋಡಿನಗುತಿಪ್ಪಾ || ೫ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಚೇತನಾಚೇತನಜಗತ್ತಿನೊಳು=ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಆತನುತಾನಾಗಿ=ಸರ್ವತ್ರ ತಾನು ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ=ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಯು, ತತ್ತದ್ರೂಪಗಳ ಧರಿಸಿ=ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸರ್ವರೊಳಿಪ್ಪ=ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತಿರುವನು, ಜಾತಿಕಾರನತೆರದಿ= ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣಾದಿ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕುವ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ, ಎಲ್ಲರ ಮಾತಿನೊಳಗಿದ್ದು=ಎಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ತಾನೊಬ್ಬನಾಗಿದ್ದು (ಜನರ ಮಾತಿಗನುಸರಿಸಿ ಇದ್ದು) ಅಖಿಳಕರ್ಮ ತಾತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ=ತಾನು ಮಾಡಿಸಿದುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಮಾಡಿಸಿ=ಜನರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ, ನೋಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಜಡಚೇತನಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿದ್ದು ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರೂಪಗಳಿಂದ ಅವರವರಲ್ಲಿದ್ದು ನಾಟಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ರಾಮಾದಿಗಳಂತೆ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೇಗೆ, ತಾನೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣನೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಹಾಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ತಾನವರಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ತಾನು ಮಾಡಿಸಿದುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರವರೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ತಾನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿರುವನು.

ವೀತಭಯ ವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕ
ಭೂತಭವ್ಯ ಭವತ್ವಭು ಖಿಳಾ
ರಾತಿ ಖಿಗವರವಹನ ಕಮಲಾಕಾಂತ ನಿಶ್ಚಿಂತ ||
ಮಾತರಿಶ್ಚಪ್ರಿಯ ಪುರಾತನ
ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿ ವಿ
ಧಾತ್ಯಜನಕ ವಿಪಶ್ಚಿತ್ತಪ್ರಿಯ ಸಲಹುಸಲಹೆಮ್ಮ || ೬ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ವೀತಭಯಂ=ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದಭಯವೂ ಇಲ್ಲದವನು, ವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕ=ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವನು, ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ವಭು=ಹಿಂದಿನಕಾಲ, ವರ್ತಮಾನಕಾಲ, ಮುಂದಿನಕಾಲ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭು=ಸ್ವಾಮಿ ಎನಿಸುವನು, ಖಳಾರಾತಿ=(ದುಷ್ಟರಿಗೆ) ಅಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಶತ್ರುವೆನಿಸುವನು, ಖಗವರವಹನ=ಪಕ್ಷಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗರುಡವಾಹನನು, ಕಮಲಾಕಾಂತ=ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಯು, ನಿಶ್ಚಿಂತ=ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲದವನು, ಮಾತರಿಶ್ವಪ್ರಿಯ=ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು, ಪುರಾತನ=ಅನಾದಿಕಾಲೀನನು, ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿ= ಪೂತನೆಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದವನು, ವಿಧಾತ್ಯಜನಕ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ತಂದೆಯು, ವಿಪಶ್ಚಿಶ್ವಪ್ರಿಯ=ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಿಯನು, ಇಂತಹಾ ನೀನು, ಎಮ್ಮೆ=ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹು=ಸಲಹು.

ದುಷ್ಟಜನಸಂಹಾರಿ ಸರ್ವೋ

ತ್ಯಷ್ಟಮಹಿಮ ಸಮೀರನುತ ಸಕ

ಲೇಷ್ಟದಾಯಕ ಸ್ವರತ ಸುಖಮಯ ಮಮಕುಲಸ್ವಾಮಿ ||

ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಪಕನಿಷ್ಠ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾ

ದೃಷ್ಟ ಕರ್ತೃಕರೀಂದ್ರವರದ ಯ

ಥೇಷ್ಟದನು ಉನ್ನತಸುಕರ್ಮ ನಮಿಪೆನನವರತ || ೭ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ದುಷ್ಟಜನಸಂಹಾರಿ, ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಮಹಿಮ, ಸಮೀರನುತ= ವಾಯುದೇವರಿಂದ ಸ್ತುತನು, ಸಕಲೇಷ್ಟದಾಯಕನು= ಭಕ್ತರ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರೈಸುವವನು, ಸ್ವರತ=ಸ್ವರಮಣನು, ಸುಖಮಯ= ಆನಂದಸ್ವರೂಪನು, ಮಮಕುಲಸ್ವಾಮೀ=ನನ್ನ ಕುಲ ದೈವನು, ಹೃಷ್ಟ=ಸಂತುಷ್ಟನು, ಪುಷ್ಪ=ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪುಷ್ಪನೆನಿಸುವನು, ಕನಿಷ್ಠ=ಕೃಶರಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಕೃಶನೆನಿಸುವನು, “ಅಣುಬ್ಯಹತ್ ಕೃಶಸ್ಥೂಲಃ” ಎಂದು ಸಹಸ್ರ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಸೃಷ್ಟ್ಯಾ ದೃಷ್ಟಕರ್ತೃ=ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ, ನಿಯಮನ, ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನ, ಬಂಧ, ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಲ ವಿಧ ಕರ್ತೃತ್ವ ಉಳ್ಳವನು, ಕರೀಂದ್ರವರದ=ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವರವನ್ನಿತ್ತವನು, ಯಥೇಷ್ಟದನು=ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವವನು, ಉನ್ನತ ಸುಕರ್ಮ=ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಮಾಡಲಶಕ್ಯವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ, ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನು, ಇಂತಹಾ ನಿನಗೆ ಅನವರತ=ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ನಮಿಪೆ=ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವೆನು.

ಪಾಕಶಾಸನ ಪೂಜ್ಯಚರಣ ಪಿ

ನಾಕಿಸನ್ನುತಮಹಿಮ ಸೀತಾ

ಶೋಕನಾಶನ ಸುಲಭ ಸುಮುಖ ಸುವರ್ಣವರ್ಣನಿಭ ||

ಮಾಕಳತ್ರಮನೀಷಿ ಮಧುರಿಪು

ಏಕಮೇವಾದ್ವೀತೀಯ ರೂಪಪ್ಪ

ತೀಕದೇವಗಣಾಂತರಾತ್ಮಕ ಪಾಲಿಸುವದೆಮ್ಮೆ || ೮ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:-ಪಾಕಶಾಸನಪೂಜ್ಯ ಚರಣ=ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಪಾದಕಮಲ ಉಳ್ಳವನು, ಪಿನಾಕಿಸನ್ನುತಮಹಿಮ= ರುದ್ರ ದೇವರಿಂದ ಸ್ತುತವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನು, ಸೀತಾಶೋಕನಾಶನ=ಸೀತಾದೇವಿಯ ಶೋಕವನ್ನು ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿದವನು. ಸುಲಭ=ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯನು, ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಮುಖನಾಗಿರುವನು, ಸುವರ್ಣ ವರ್ಣನಿಭ=ಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನು, ಮಾಕಳತ್ರಮನೀಷಿ=ಮಾ=ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರೆಂಬ, ಕಳತ್ರ=ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮನೀಷಿ=ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಾನೀಯನು, ಆಕೆಯ ಚಿತ್ತವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಇರುವದೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಮಧುರಿಪು=ಮಧು ಎಂಬ ದೈತ್ಯನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು, ಏಕಮೇವಾದ್ವೀತೀಯ ರೂಪಪ್ರತೀಕ=ಅಸದೃಶ ರೂಪವುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಮೆ ಎನಿಸುವನು, ದೇವಗಣಾಂತರಾತ್ಮಕನು, ಇಂತಹಾ ನೀನು, ಎಮ್ಮೆ=ನಮ್ಮನ್ನು, ಪಾಲಿಸುವದು.

ಅಪ್ರಮೇಯಾನಂತರೂಪ ಸ

ದಾಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಾಬ್ಜ ಮುಕ್ತಿಸು

ಖಿಪ್ರದಾಯಕ ಸುಮನಸಾರಾಧಿತ ಪದಾಂಭೋಜ ||

ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ವಗ
ಕ್ಷಿಪ್ರಫಲದಾಯಕ ಕ್ಷಿತಿಶ ಯ
ದುಪ್ರವೀರ ವಿತರ್ಕವಿಶ್ವಸುತೈಜಸಪ್ರಾಜ್ಞ || ೯ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಅಪ್ರಮೇಯ=ಗುಣ ಕರ್ಮ ಜನ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಇವನಿಂತಹವನೆಂದು ಅನುಮೇಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದವನು, ಅನಂತರೂಪ, ಸದಾಪ್ರಸನ್ನ ಮುಖಾಬ್ಜು= ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಸಾದ ಸುಮುಖನಾಗಿರುವವನು (ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮುಖಿಕಮಲ ಉಳ್ಳವನು) ಮುಕ್ತಿಸುಖಪ್ರದಾಯಕ=ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪಾನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವವನು, ಸುಮನಸಾರಾಧಿತ ಪದಾಂಭೋಜ= ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಪಾದಕಮಲಗಳುಳ್ಳವನು, ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ=ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶ; ಸ್ವತಂತ್ರನು; ಸರ್ವಗ=ಸರ್ವತ್ರ ಇರುವವನು, ಕ್ಷಿಪ್ರಫಲದಾಯಕ=ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಫಲವನ್ನು ಜೀವರಿಗೆ ಕೊಡುವವನು, ಕ್ಷಿತಿಶ= ಭೂಮಿದೇವಿಯ ಪತಿಯು, ಯದುಪ್ರವೀರ= ಯದುಕುಲ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವನು, ವಿತರ್ಕ ತರ್ಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದವನು, ವಿಶ್ವ, ತೈಜಸ, ಪ್ರಾಜ್ಞ= ಈ ರೂಪಗಳುಳ್ಳವನು.

ಗಾಳಿನಡೆವಂದದಲಿ ನೀಲಘ
ನಾಳಿವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ತ್ರಿ
ಶೂಲಧರ ಶಕ್ರಾರ್ಕ ಮೊದಲಾದಖಿಳದೇವಗಣ ||
ಕಾಲಕರ್ಮಗುಣಾಭಿಮಾನಿ ಮ
ಹಾಲಕುಮಿಯನುಸರಿಸಿ ನಡೆವಳು
ಮೂಲಕಾರಣ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಹರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬ || ೧೦ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:-ಗಾಳಿ ನಡೆವಂದದಲಿ=ಗಾಳಿಯು ಪೂರ್ವಾದಿ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕು ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ನೀಲಘನಾಳಿ=ನೀಲ ಮೇಘವು, ವರ್ತಿಸುವಂತೆ= ಚಲಿಸುವಂತೆ, ಬ್ರಹ್ಮತ್ರಿಶೂಲಧರ=ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವರು, ರುದ್ರ ದೇವರು, ಶಕ್ರ=ಇಂದ್ರ ದೇವರು, ಅರ್ಕ=ಸೂರ್ಯ ಮೊದಲಾದ, ಅಖಿಳ ದೇವ ಗಣವೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆವದು. ಕಾಲ, ಕರ್ಮ, ಗುಣ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ, ಮಹಾಲಕುಮಿ=ರಮಾದೇವಿಯರು, ಅನುಸರಿಸಿ=ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ನಡೆವಳು=ನಡೆವರು. ಮೂಲಕಾರಣ=ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣನೂ, ಮತ್ತೂ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನೂ ಹರಿ ಎನಿಸಿ ಕೊಂಬನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಗಾಳಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮೇಘಗಳೋಡಾಡುವಂತೆ ರಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವರೇ ಆಗಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮೇಘವು ಹೇಗೆ ಗಾಳಿಯ ಅಧೀನವೋ ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲರೂ ಭಗವದಧೀನರೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಮೋಡ ಕೈಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದಲಿ
ಓಡಿಸುವೆನೆಂಬುವನ ಯತ್ನವು
ಕೂಡುವದೆ ಕಲ್ಪಾಂತಕಾದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನು ||
ಜೋಡುಕರ್ಮವ ಜೀವರೊಳು ತಾ
ಮಾಡಿಮಾಡಿಸಿ ಫಲಗಳುಣಿಸುವ
ಪ್ರೌಢರಾದವರಿವನ ಭಜಿಸಿ ಭವಾಬ್ಧಿ ದಾಟುವರು || ೧೧ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಮೋಡ=ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿಯೇ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಮೇಘ ಸಂಘವನ್ನು, ಕೈಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದಲಿ= ಕೈಯೊಳಗಿರುವ ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದ, ಓಡಿಸುವೆನೆಂಬುವನ ಯತ್ನವು, ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಡುವದೇ? ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನು=ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಜೋಡುಕರ್ಮವ=ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಜೀವರೊಳಿದ್ದು, ತಾ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಂದಲೂ ಮಾಡಿಸಿ, ಫಲಗಳ ಉಣಿಸುವನು. ಪ್ರೌಢರಾದವರು=ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಇವನ ಭಜಿಸಿ, ಭವಾಬ್ಧಿ=ಸಂಸಾರ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟುವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೋಡ (ಮೇಘ ಸಮೂಹ) ವನ್ನು ಕೈ ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದ ಓಡಿಸುವೆಂಬುವನ ಯತ್ನವು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಸಾಗೀತೆ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಆಗುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇತರರು ಮಾಡಲಾಗಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿ ಮೋಡದಂತೆ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧ, ಆಗಾಮಿ, ಸಂಚಿತವೆಂಬ ಕರ್ಮಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಜೀವನಿಗುಂಟೆ? ಮಹಾ ಸಮರ್ಥನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಮೇಘದಂತೆ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಬ್ಧಾದಿ ಕರ್ಮಗಳು. ಗಾಳಿಯಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನು. ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂದ ಮೋಡವನ್ನೋಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನದಂತೆ ಜೀವನ ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶ್ರೀಹರಿಯು ಜೀವರಲ್ಲಿದ್ದು ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲವನ್ನು ಅವರಿಗುಣಿಸುವನು. ಇಂತಹಾ ಮಹಾನುಭಾವನನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭಜಿಸಿ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಕ್ಷೇಶಮೋಹಾಚ್ಛಾನ್ ದೋಷ ವಿ
ನಾಶಕ ವಿರಿಂಚಾಂಡ ದೋಳಗಾ
ಕಾಶದೋಪಾದಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹನೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ||
ಘಾಸಿ ಗೊಳಿಸದೆ ತನ್ನವರನಾ
ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಹಾಕರು
ಣಾಸಮುದ್ರ ಪ್ರಸನ್ನವದನಾಂಭೋಜ ವೈರಾಜ || ೧೨ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಕ್ಷೇಶ, ಮೋಹ, ಅಚ್ಛಾನ್ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ, ದೋಷವಿನಾಶಕ=ದೋಷಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವವನು, ವಿರಿಂಚಾಂಡದೋಳು=ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ, ಆಕಾಶದೋಪಾದಿಯಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ=ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ, ತುಂಬಿಹನು=ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು, ಮಹಾ ಕರುಣಾ ಸಮುದ್ರನು, ಪ್ರಸನ್ನವದನಾಂಭೋಜ=ಪ್ರಸನ್ನ-ವಾದ ಮುಖ ಕಮಲವುಳ್ಳವನು, ವೈರಾಜ=ವಿರಾಟ್ ಎಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರತಿಮಾ ಸ್ಥಾನೀಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವೈರಾಜನೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳವನು. ಇಂತಹಾ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತನ್ನವರ, ಘಾಸಿಗೊಳಿಸದೆ=ಕಷ್ಟಪಡಿಸದೆ, ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ, ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವನು.

ಕನ್ನಡಿಯ ಕೈಪಿಡಿದು ನೋಳ್ವನ
ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಎರಗದೆ
ತನ್ನವೋಲ್ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಂಬುವದರ್ಪಣಬಿಟ್ಟು ||
ಧನ್ಯರಿಳೆಯೊಳಗೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ
ನಿನ್ನರೂಪವ ನೋಡಿಸುಖಿಸುತ
ಸನ್ನುತಿಸುತಾನಂದ ವಾರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಹರು || ೧೩ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಕನ್ನಡಿಯ, ಕೈಪಿಡಿದು=ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ನೋಳ್ವನ=ನೋಡುವವನು, ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಂಡಲ್ಲಿ ಎರಗದೆ=ಕಂಡಲ್ಲಿ ಹೋಗದೇ, ತನ್ನವೋಲ್=ತನ್ನಂತೆಯೇ, ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಕಾಂಬುವ=ಕಾಣುವ, ನಿನ್ನ ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತರೆನಿಸುವ, ಧನ್ಯರು=ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು; ಇಳೆಯೊಳಗೆ=ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ದರ್ಪಣವಬಿಟ್ಟು=ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ, ನಿನ್ನ ರೂಪವ ನೋಡಿ, ಸುಖಿಸುತ, ಸನ್ನುತಿಸುತ=ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ, ಆನಂದವಾರಿಧಿಯೊಳಗೆ=ಆನಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣುಗಿಹರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಮೇಲೆಯೇ ಇರುವವು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಸಾಧಾರಣ ಜನರು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಖಿಸುವೆವು. ನಿನ್ನ ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತರು ಕನ್ನಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಬಿಂಬ ರೂಪಿಯಾದ ನಿನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣುಗಿರುವರು. ಆಹಾ! ಅವರು ಎಂತಹ ಧನ್ಯರು.

ಅವತಾರಿಕೆ:- ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಭೋಜನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನ್ನಮಾನಿಶಶಾಂಕನೊಳು ಕಾ
ರುಣ್ಯಸಾಗರಕೇಶವನು ಪರ
ಮಾನ್ನದೊಳು ಭಾರತಿಯು ನಾರಾಯಣನು ಭಕ್ಷದೊಳು ||
ಸೊನ್ನಗದಿರನು ಮಾಧವನು ಶೃತಿ
ಸನ್ನುತ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಘೃತದೊಳು
ಮಾನ್ಯಗೋವಿಂದಾಭಿಧನು ಇರುತಿಪ್ಪನೆಂದೆಂದು || ೧೪ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:-ಅನ್ನಮಾನಿ=ಅನ್ನಕ್ಕಭಿಮಾನಿಯು, ಶಶಾಂಕ=ಚಂದ್ರನು, ಶಶಾಂಕನೊಳು=ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ, ಕಾರುಣ್ಯಸಾಗರ=ಕರುಣಾ ಸಮುದ್ರನಾದ ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಪರಮಾನ್ನದೊಳು= ಪಾಯಸದಲ್ಲಿ, ಭಾರತಿಯು=ಭಾರತಿ ದೇವಿಯರನ್ನೂ ಅವರಲ್ಲಿ, ನಾರಾಯಣನು=ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಭಕ್ಷದೊಳು, ಸೊನ್ನಗದಿರ=ಹಿರಣ್ಯ ರಶ್ಮಿ ಎಂಬ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾಧವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಶೃತಿಸನ್ನುತ=ಅಂಭಣೀಸೂಕ್ತ, ಶ್ರೀಸೂಕ್ತ ಮೊದಲಾದ ಶೃತಿ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯರಾದ ರಮಾದೇವಿಯರು, ಘೃತದೊಳು=ತುಪ್ಪದೊಳಗೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ಲೋಕಮಾನ್ಯನಾದ, ಗೋವಿಂದಾಭಿಧನು= ಗೋವಿಂದನಾಮಕ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನೂ ಇರುವನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:-ಅನ್ನಾಭಿಮಾನಿಯು ಚಂದ್ರನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಪರಮಾನ್ನಾಭಿಮಾನಿಯು ಭಾರತೀದೇವಿಯರು, ಅವರಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಭಕ್ಷಾಭಿಮಾನಿಯು ಸೂರ್ಯನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾಧವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ತುಪ್ಪಕ್ಕಭಿಮಾನಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. “ಅನ್ನಾಭಿಮಾನೀ ಚಂದ್ರಸ್ತು ವಿಚಿಂತ್ಯಸ್ತತ್ರ ಕೇಶವಃ” ಇತ್ಯಾದಿ ಸತ್ತತ್ಪರತ್ನಮಾಲೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಆಧಾರವು ಇವುಗಳಿಗೆ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕ್ಷೀರಮಾನಿ ಸರಸ್ವತೀ ಜಗ
ತ್ಸಾರವಿಷ್ಟುವಚಿಂತಿಸುವದು ಸ
ರೋರುಹಾಸನ ಮಂಡಿಗೆಯೊಳಿರುತಿಪ್ಪ ಮಧುವೈರೀ ||
ಮಾರುತನು ನವನೀತದೊಳು ಸಂ
ಪ್ರೇರಕತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ದಧಿಯೊಳು
ವಾರಿನಿಧಿ ಚಂದ್ರಮರೊಳಗೆ ಇರುತಿಪ್ಪವಾಮನನು || ೧೫ ||

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಕ್ಷೀರಕ್ಕಭಿಮಾನಿಯು ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಿಯರು, ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಟು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಮಂಡಿಗಿಗಳಿಗಭಿಮಾನಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಮಧುಸೂದನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯು ವಾಯು ದೇವರು, ಅವರಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಮೊಸರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯು ವರುಣ, ಚಂದ್ರರು, ಅವರಲ್ಲಿ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು.

ಗರುಡಸೂಪಕೆಮಾನಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಧರನು ದೇವನು ಪತ್ರಶಾಕಕೆ
ವರನೆನಿಪ ಮಿತ್ರಾಖ್ಯಸೂರ್ಯ ಹೃಷೀಕಪನಮೂರ್ತಿ ||
ಉರಗರಾಜನು ಫಲಸುಶಾಕಕೆ
ವರನೆನಿಸುವನು ಪದ್ಮನಾಭನ
ಸ್ಮೃತಿ ಭುಂಜಿಸುತಿಹರು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ || ೧೬ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:-ಸೂಪಕೆ=ತೊವ್ವೆಗೆ, ಮಾನಿ=ಅಭಿಮಾನಿಯು, ಗರುಡನು, ಅವನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಧರನು ದೇವನು=ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಧರನೆಂಬ ದೇವನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಪತ್ರಶಾಕಕೆ=ಸೊಪ್ಪು ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಾಕಗಳಿಗೆ, ಮಿತ್ರಾಖ್ಯ ಸೂರ್ಯನು ವರನೆನಿಪ=ಅಭಿಮಾನಿ ಎನಿಸುವನು, ಅವನಲ್ಲಿ ಹೃಷೀಕಪನಮೂರ್ತಿ=ಹೃಷೀಕೇಶನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಫಲಸುಶಾಕಕೆ=ಬಾಳೆ ಮೊದಲಾದ ಶಾಕಗಳಿಗೆ, ಉರಗರಾಜನು=ಶೇಷನು, ವರನೆನಿಸುವನು=ಅಭಿಮಾನಿ ಎನಿಸುವನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಪದ್ಮನಾಭನ ಸ್ಮರಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಬಲ್ಲವರು=ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭುಂಜಿಸುತ್ತಿಹರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ತೊವ್ವೆಗೆಭಿಮಾನಿಯು ಗರುಡನು, ಅವನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಧರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಸೊಪ್ಪಿನ ಶಾಕಗಳಿಗಭಿಮಾನಿಯು ಮಿತ್ರನೆಂಬ ಸೂರ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೃಷೀಕೇಶನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಬಾಳೆಕಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾಯಿಪಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಶೇಷನು ಅಭಿಮಾನಿಯು, ಅವನೊಳಗೆ ಪದ್ಮನಾಭ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಗೌರಿ ಸರ್ವಾಮ್ಲಸ್ಥಳಿನಿಪಳು
ಶೌರಿದಾಮೋದರನ ತಿಳಿವುದು
ಗೌರಿಪಾನಾಮ್ಲಸ್ಥ ಸಂಕರ್ಷಣನ ಚಿಂತಿಪುದು ||
ಸಾರಶರ್ಕರ ಗುಡದೊಳಗೆ ವೃ
ತ್ರಾರಿ ಇರುತಿಹವಾಸುದೇವನ
ಸೂರಿಗಳುಧೇನಿಪರು ಪರಮಾದರದಿ ಸರ್ವತ್ರ || ೧೭ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಗೌರಿ=ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯರು, ಸರ್ವಾಮ್ಲಸ್ಥಳಿನಿಪಳು=ಎಲ್ಲಾ ಹುಳಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅಭಿಮಾನಿ ಎನಿಸುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಶೂರ ವಂಶದಲ್ಲವತರಿಸಿ, ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ತಾಯಿಯಾದ ಯಶೋದೆಯಿಂದ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟುದುದರಿಂದ ದಾಮೋದರನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಗೌರಿಪ=ಗೌರೀಪತಿಯಾದ ರುದ್ರದೇವರು, ಅನಾಮ್ಲಸ್ಥ=ಹುಳಿಯಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗಭಿಮಾನಿಯು. ಅವರೊಳಗೆ ಸಂಕರ್ಷಣನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಸಾರ ಶರ್ಕರ ಗುಡದೊಳಗೆ=ಸಾರವಾದ ಸಕ್ಕರೆ, ಬೆಲ್ಲ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ರಾರಿ ಇರುತಿಹ= ದೇವೇಂದ್ರನು ಇರುವನು. ಅವನಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸೂರಿಗಳು= ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಪರಮಾದರದಿ, ಸರ್ವತ್ರ, ಧೇನಿಪರು=ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿಯರು ಹುಳಿ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಅಭಿಮಾನಿ ಎನಿಸುವರು, ಅವರಲ್ಲಿ ದಾಮೋದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಹುಳಿಯಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ರುದ್ರ ದೇವರು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಕರ್ಷಣ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಸಕ್ಕರೆ, ಬೆಲ್ಲ ಇವುಗಳಿಗಭಿಮಾನಿಯು ದೇವೇಂದ್ರನು, ಅವನಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು.

ಸ್ಮರಿಸು ವಾಚಸ್ಪತಿಯ ಸೋಪ
ಸ್ವರದೊಳಗೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಪ್ಪನು
ನಿರಯಪತಿ ಯಮಧರ್ಮಕಟುದ್ರವ್ಯದೊಳಗನಿರುದ್ಧ ||
ಸರಷಪ ಶ್ರೀರಾಮರೇಳದಿ
ಸ್ಮರನು ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಕ
ಪುರ್ವದಿ ಚಿಂತಿಸಿಪೂಜಿಸತಲಿರು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೮ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:-ವಾಚಸ್ಪತಿಯು=ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಸೋಪಸ್ವರದೊಳಗೆ= ಅಡಗಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸು, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಿಪ್ಪನು. ಕಟುದ್ರವ್ಯದೊಳಗೆ=ಕಹಿ ಪದಾರ್ಥದೊಳಗೆ, ನಿರಯಪತಿ ಯಮಧರ್ಮ=ನರಕಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಯಮಧರ್ಮನನ್ನು ಅವನೊಳಗೆ ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಚಿಂತಿಸು. ಸರಷಪ=ಸಾಶಿವೆ, ಶ್ರೀರಾಮರ=ಹಿಂಗು, ಏಳದಿ=ಏಲಕ್ಕಿ, ಕಪುರ್ವದಿ=ಕರ್ಪೂರ

ಈ ನಾಲ್ವರಲ್ಲೂ, ಸ್ಮರಣ=ಮನ್ಮಥನನ್ನೂ ಅವನೊಳಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಇರುವನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ಪರಮ ಭಕುತಿಯಲಿ, ಪೂಜಿಸತಲಿರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಅಡಿಗೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸು. ಕಹಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಯಮಧರ್ಮನನ್ನು ಅವನಲ್ಲಿ ಅನಿರುದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸು. ಸಾಲಿವೆ, ಹಿಂಗು, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕರ್ಪೂರ ಈ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನನ್ನೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಿರು.

ನಾಲಿಗಿಂದಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಪರಸ
ಪಾಲುಮೊದಲಾದದರೊಳಗೆ ಘೃತ
ತೈಲಪಕ್ಷ ಪದಾರ್ಥದೊಳಗಿಹ ಚಂದ್ರನಂದನನ ||
ಪಾಲಿಸುವಧೋಕ್ಷಜನ ಚಿಂತಿಸು
ಸ್ಥೂಲ ಕೂಷ್ಮಾಂಡ ತಿಲಮಾಷಜ
ಲಲಿತಭಕ್ತದೊಳು ದಕ್ಷನು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ || ೧೯ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ನಾಲಿಗೆಯಿಂದಲಿ, ಸ್ವೀಕರಿಪ, ರಸ, ರಸವತ್ತಾದ ಪಾಲು ಮೊದಲಾದದರೊಳಗೆ, ಘೃತ=ತುಪ್ಪ, ತೈಲ=ಎಣ್ಣೆ ಇವುಗಳಿಂದ, ಪಕ್ಷಪದಾರ್ಥದೊಳಗೆ= ಪಕ್ಷ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತದೊಳಗೆ, ಇಹ=ಇರುವ, ಚಂದ್ರನಂದನನ=ಬುಧನನ್ನೂ, ಅವನನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ=ಅವನಲ್ಲಿದ್ದು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅಧೋಕ್ಷಜನ, ಚಿಂತಿಸು ಸ್ಥೂಲವಾದ ಕೂಷ್ಮಾಂಡ=ಬೂಜುಕುಂಬಳಕಾಯಿ, ತಿಲ=ಎಳ್ಳು, ಮಾಷಜ=ಉದ್ದು ಇವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಲಲಿತಭಕ್ತದೊಳು, ದಕ್ಷನು=ದಕ್ಷಪ್ರಜೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ರುಚಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಂದರೆ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಗಿಯದೆ ಪಾನ ಮಾಡುವ ರಸ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೂ ತುಪ್ಪ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಪಕ್ಷ ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಯು ಬುಧನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಧೋಕ್ಷಜ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸು. ಬೂಜುಕುಂಬಳ, ಎಳ್ಳು, ಉದ್ದು, ಇವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯು ದಕ್ಷ ಪ್ರಜೇಶ್ವರನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸು.

ಮನುವು ಮಾಷ ಸುಭಕ್ತದೊಳು ಚಿಂ
ತನೆಯಮಾಡಚ್ಯುತನ ನಿರಯತಿ
ಮನೆ ಎನಿಪ ಲವಣದೊಳು ಮರೆಯದೆ ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನ ||
ನೆನವುತಿರು ಫಲರಸಗಳೊಳು ಪ್ರಾ
ಣನನುಪೇಂದ್ರನ ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯೊಳು
ದ್ಯುನದಿ ಹರಿರೂಪವನೆ ಕೊಂಡಾಡುತಲೆ ಸುಖಿಸುತಿರು || ೨೦ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಮಾಷಸುಭಕ್ತದೊಳು=ವಡೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳೊಳಗೆ, ಮನುವು=ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಮನುವನ್ನೂ, ಅವನೊಳಗೆ, ಅಚ್ಯುತನ, ಚಿಂತನೆಯ ಮಾಡು, ನಿರಯತಿ=ನಿರಯತಿಯ, ಮನೆಯೆನಿಪ=ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ, ಲವಣದೊಳು=ಉಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನ=ಜನಾರ್ದನಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ ನೆನವುತಿರು, ಫಲರಸಗಳೊಳು=ಹಣ್ಣುಗಳ ರಸದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣನ=ಪ್ರಾಣನನ್ನೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಉಪೇಂದ್ರನನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸು. ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯೊಳು ದ್ಯುನದಿ=ಗಂಗೆಯನ್ನೂ, ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿ ರೂಪವನೆ ಕೊಂಡಾಡುತಲೆ ಸುಖಿಸುತಿರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ವಡೆ ಮೊದಲಾದ ಉದ್ದಿನ ಭಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಮನುವನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಯುತ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸು. ಲವಣದಲ್ಲಿ ನಿರಋತಿಯನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಜನಾರ್ದನನನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸು. ಫಲಗಳ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಪ್ರಾಣರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಪ್ರಾಣನನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಪೇಂದ್ರನನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸು. ವೀಳ್ಯದಲೆಯೊಳು ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಸುಖದಿಂದಿರು.

ವೇದವಿನುತಗೆ ಬುಧನು ಸುಸ್ವಾ
ದೋದಕಾಧಿಪ ನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು
ಶ್ರೀದ ಕೃಷ್ಣನ ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸುತಿರು ನಿರಂತರದಿ ||
ಸಾಧುಕರ್ಮಪ ಪುಷ್ಕರನು ಸುನಿ
ವೇದಿತಪದಾರ್ಥಗಳ ಶುದ್ಧಿಯ
ಗೈದುಗೈಸುತ ಹಂಸನಾಮಕಗರ್ಪಿಸುತಲಿಪ್ಪ || ೨೧ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ವೇದವಿನುತಗೆ=ವೇದದಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ, ಬುಧನು, ಸುಸ್ವಾದೋದಕಾಧಿಪನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು=ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಹಿನೀರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದ=ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರದನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಿಳಿದು, ನಿರಂತರದಿ ಪೂಜಿಸುತಿರು. ಸಾಧುಕರ್ಮಪ=ಪುಣ್ಯಕರಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಪುಷ್ಕರನನ್ನು, ಸುನಿವೇದಿತ ಪದಾರ್ಥಗಳ=ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಶುದ್ಧಿಯಗೈದು= ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗೈಸುತ=ಅಧಿಕ ಶುದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ, ಹಂಸನಾಮಕಗರ್ಪಿಸುತಲಿಪ್ಪ=ಹಂಸನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡುವನು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:-ಶುದ್ಧೋದಕಕ್ಕಭಿಮಾನಿಯು ಬುಧನು, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಕರಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಪುಷ್ಕರನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಂಸ ರೂಪಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗರ್ಪಿಸುವನು. ಅಂದರೆ ಇತರರು ಮಾಡಿದ ಪಾಕವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡುವ ಕರ್ಮವು ಪುಷ್ಕರನದು. ಅಲ್ಲಿ ಹಂಸನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇರುವನೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ರತಿ ಸಕಲ ಸುಸ್ವಾದುರಸಗಳ
ಪತಿ ಎನಿಸುವಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನು
ಹುತವಹನ ಚೂಲಿಗಳೊಳಗೆ ಭಾರ್ಗವನ ಚಿಂತಿಪುದು ||
ಕ್ಷಿತಿಜ ಗೋಮಯಜಾದಿಯೊಳು ಸಂ
ಸ್ಥಿತ ವಸಂತನ ಋಷಭದೇವನ
ತುತಿಸುತಿರು ಸಂತತಸದಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕದಿ || ೨೨ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:-ರತಿ=ರತಿ ದೇವಿಯು, ಸಕಲ ಸುಸ್ವಾದುರಸಗಳ=ಸಕಲ ಶಿಹಿಯಾದ ರಸಗಳಿಗೆ, ಪತಿ ಎನಿಸುವಳು=ಅಭಿಮಾನಿ ಎನಿಸುವಳು, ಅಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವನು, ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಹುತವಹನ=ಅಗ್ನಿಯು, ಚೂಲಿಯೊಳಗೆ=ಒಲೆಗಳೊಳಗೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಗವನ=ಪರಶುರಾಮದೇವರನ್ನೂ ಚಿಂತಿಪುದು. ಕ್ಷಿತಿಜ= ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮರಗಳಿಂದಾಗುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ(ಸೌದೆ)ಗಳು; ಮತ್ತು ಗೋಮಯಜಾದಿಯೊಳು= ಸಗಣೆಯಿಂದಾಗುವ ಬೆಂಕಿ(ಕುರುಳು)ಗಳು ಇವು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥಿತ=ಇರುವ, ವಸಂತನ=ವಸಂತನನ್ನೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಋಷಭದೇವನ, ಸಂತತ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ, ಸದಾ=ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ, ತುತಿಸುತಿರು=ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಸಕಲವಾದ ಸ್ವಾದುರಸಗಳಿಗಭಿಮಾನಿಯು ರತಿದೇವಿಯು, ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಅಡಿಗೆಯ ಒಲೆಗಳಿಗಭಿಮಾನಿಯು ಅಗ್ನಿಯು, ಅಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಸೌದೆ, ಬೆರಣಿ (ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಕುರುಳು) ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಿಯು ವಸಂತನು. ಅಲ್ಲಿ ಋಷಭ ದೇವರನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು.

ಪಾಕ ಕರ್ತೃಗಳೊಳು ಚತುರ್ದಶ
ಲೋಕಮಾತೆ ಮಹಾಲಕುಮಿಗತ
ಶೋಕವಿಶ್ವಂಭರನ ತಿಳಿವುದು ಎಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ||
ಚೌಕಶುದ್ಧಿ ಸುಮಂಡಲದಿ ಭೂ
ಸೂಕರಾಹ್ವಯ ಉಪರಿಚ್ಛಿಲಪ
ಏಕದಂತ ಸನತ್ಕುಮಾರನ ಧೇನಿಪುದುಬುಧರು || ೨೩ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಪಾಕಕರ್ತೃಗಳೊಳು=ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವವರೊಳಗೆ, ಚತುರ್ದಶ ಲೋಕಮಾತೆ=೧೪ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ತಾಯಿಯಾದ, ಮಹಾಲಕುಮಿ=ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ದೇವಿಯರನ್ನೂ, ಅವರಲ್ಲಿ, ಗತಶೋಕ=ಶೋಕ ರಹಿತನಾದ ವಿಶ್ವಂಭರನ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ತಿಳಿವುದು, ಚೌಕಶುದ್ಧಿಸುಮಂಡಲದಿ=ಚೌಕವಾದ ಶುದ್ಧ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ, ಭೂ=ಭೂಮಿ ದೇವಿಯರನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿ ಸೂಕರಾಹ್ವಯ=ವರಾಹ ದೇವರನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಉಪರಿಚ್ಛಿಲಪ= ನೈವೇದ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಾಭಿಮಾನಿಯು, ಏಕದಂತ= ವಿನಾಯಕನು, ಅವನಲ್ಲಿ ಸನತ್ಕುಮಾರನ= ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸನಕಾದಿಗಳಲ್ಲದ ಪರಮಾತ್ಮನವತಾರವಾದ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಬುಧರು= ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಧೇನಿಪುದು=ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ರಮಾದೇವಿಯರನ್ನೂ, ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಂಭರಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿದೇವಿಯನ್ನೂ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ವರಾಹಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ನೈವೇದ್ಯದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚುವ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಸನತ್ಕುಮಾರಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸನತ್ಕುಮಾರರು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾಲ್ವರ ಪೈಕಿ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಬೇರೆ. ಭಾಗವತ ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧ ೩ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ “ಸಏವ ಪ್ರಥಮಂ ದೇವಃ ಕೌಮಾರಂ ಸರ್ಗಮಾಸ್ಥಿತಃ|| ಚಚಾರ ದುಶ್ಚರಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಮ ಮಖಂಡಿತಂ||೬||” ಅದೇ ಪದ್ಮನಾಭರೂಪಿಯಾದ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಮೊದಲನೆಯ ಅವತಾರ. ಸನತ್ಕುಮಾರನೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದು ಅಖಂಡವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಭಗವದವತಾರವಾದ ಸನತ್ಕುಮಾರನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವ
ಕಾಣಗೊಡದಂದದಲಿ ವಿಷ್ಣು
ಕ್ಲೇನ ಪರಿಖಾರೂಪನಾಗಿಹನಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾಖ್ಯಾ ||
ತಾನೆ ಪೂಜಕ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿ ನಿ
ಜಾನುಗರಸಂತೈಪ ಗುರುಪವ
ಮಾನವಂದಿತ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ || ೨೪ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ಶ್ರೀನಿವಾಸನ, ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವ=ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಕಾಣಗೊಡದಂದದಲಿ=ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ, ವಿಷ್ಣುಕ್ಲೇನ=ವಾಯು ಪುತ್ರನಾದ ವಿಷ್ಣುಕ್ಲೇನನು, ಪರಿಖಾ ರೂಪನಾಗಿಹನು=ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಾಕಾರದಂತೆ ಇರುವನು, ಅಲ್ಲಿ=ಅವನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷಾಖ್ಯಾ=ಪುರುಷನಾಮಕನನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಗುರುಪವಮಾನವಂದಿತ=ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ವಾಯುದೇವರಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಸರ್ವೇಶ=ಸರ್ವರಿಗೂ ಈಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು, ಸರ್ವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ತಾನೇ ಪೂಜಕನಾಗಿ= ಪೂಜಿಸುವನಾಗಿಯೂ, ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿ=ಪೂಜ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇರುವನೆಂದೆನಿಸಿ, ನಿಜಾನುಗರ=ನಿಜಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂತೈಪ.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನೋಡದಂತೆ ವಿಷ್ಣುಕ್ಲೇನನು ನೈವೇದ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಾಕಾರದಂತೆ ಇರುವನು, ಅವನಲ್ಲಿ ಪುರುಷರೂಪಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿದ್ದು ಪೂಜಿಸುವವನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಭಕ್ತಜನರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನು.

ನೂತನ ಸಮೀಚೀನ ಸುರಸೋ
 ಪೇತಹೃದ್ಯ ಪದಾರ್ಥದೊಳು ವಿಧಿ
 ಮಾತೆ ತತ್ತದ್ರಸಗಳೊಳು ರಸರೂಪತಾನಾಗಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಬಡಿಸುತ ನಿತ್ಯದಲಿ ಜಗ
 ನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲನ ಕೂಡಿ ತಾ ನಿ
 ಭೀತಳಾಗಿಹಳೆಂದರಿದು ನೀ ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಸುತಿರು || ೨೫ ||

ಪದ್ಯಾರ್ಥ:- ನೂತನ=ಹೊಸದಾಗಿಯೂ, ಸಮೀಚೀನ=ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿಯೂ, ಸುರಸೋಪೇತ=ಉತ್ತಮವಾದ ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದುದಾಗಿಯೂ ಹೃದ್ಯ=ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ಪದಾರ್ಥದೊಳು, ವಿಧಿಮಾತೆ= ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ತಾಯಿಯಾದ ರಮಾದೇವಿಯರು, ತತ್ತದ್ರಸಗಳೊಳು=ಆಯಾ ರಸಗಳಲ್ಲಿ, ರಸರೂಪತಾನಾಗಿ, ನಿತ್ಯದಲಿ, ಪ್ರೀತಿ ಬಡಿಸುತ, ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲನನ್ನು ಕೂಡಿ, ತಾ=ತಾನು, ನಿರ್ಭೀತಳಾಗಿಹಳೆಂದು, ಅರಿದು=ತಿಳಿದು, ನೀ ಭಜಿಸಿ, ಸುಖಿಸುತಿರು.

ತಾತ್ಪರ್ಯ:- ಹೊಸದಾಗಿಯೂ, ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ, ಉತ್ತಮರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದಾಗಿಯೂ, ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ರಮಾದೇವಿಯರು ಆಯಾ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ತಾವೇ ರಸರೂಪರಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಬಡಿಸುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಕೂಡಿ ನಿರ್ಭೀತಳಾಗಿ ಇರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲನನ್ನು ಭಜಿಸುತ್ತಾ ಸುಖದಿಂದಿರು ಎಂದು ದಾಸಾರ್ಯರು ನಿಜ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರೆಂಬಲ್ಲಿಗೆ ೩೧ನೆಯ ನೈವೇದ್ಯ ಪ್ರಕರಣ ಸಂಧಿಯು ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ನೈವೇದ್ಯಪ್ರಕರಣ ಸಂಧಿ ಎಂಬ ೩೧ನೆಯ ಸಂಧಿಯು ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಮುಗಿದುದು.

|| ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||